

SFS 1979: 970

Utkom från trycket
den 11 december 1979

Lag

om ändring i allmänna ordningsstadgan (1956: 617);

utfärdad den 29 november 1979.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om allmänna ordningsstadgan (1956: 617)

dels att 2, 12, 14–17, 27 och 28 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

dels att i stadgan skall införas två nya paragrafer, 17 a och 17 b §§, av nedan angivna lydelse.

2 §² Allmän plats inom stadsplanelagt område får inte användas för upplag, avstjälpning, försäljningsstånd, ställningar och liknande utan polismyndighetens tillstånd. Sådan plats får inte heller i övrigt utan tillstånd av polismyndigheten användas på ett sätt som inte stämmer överens med det

2558

¹ Prop. 1979/80: 17, KU 19, rskr 35.

² Senaste lydelse 1972: 784.

ändamål för vilket den har upplåtits eller anvisats eller som inte är allmänt vedertaget. Tillstånd krävs dock inte för försäljning på salutorg och liknande plats som är upplåten till allmän försäljningsplats.

Innan tillstånd meddelas, skall polismyndigheten inhämta yttrande från den kommunala nämnd som kommunen har bestämt. Om denna avstyrker, får tillstånd inte meddelas.

Vid tillståndsprövningen skall polismyndigheten ta särskild hänsyn till gångtrafikens intresse och om tillstånd beslutas meddela de föreskrifter som behövs för att förhindra olyckshändelse.

I fråga om allmänna vägar gäller kravet på polismyndighetens tillstånd endast beträffande åtgärd som inte är reglerad i väglagen (1971: 948).

12 §³ Offentlig tillställning får inte anordnas på allmän plats utan tillstånd av polismyndigheten.

Sådant tillstånd fordras även i annat fall för offentlig danstillställning, pornografisk föreställning, cirkusföreställning, tivoli- och marknadsnöjen och därmed jämförlig nöjeställning samt tävling och uppvisning i motorsport och professionell brottning.

Om det kan ske utan fara för ordning och säkerhet, får polismyndigheten befria en sammanslutning eller annan anordnare från skyldigheten att söka tillstånd enligt andra stycket beträffande tillställningar av ett visst slag.

14 §⁴ Ansökan om tillstånd att anordna offentlig tillställning skall göras skriftligen i god tid före tillställningen. Om inte annat föreskrivs med stöd av 22 § andra stycket, skall ansökningsen om möjligt göras så tidigt att den är polismyndigheten tillhanda senast på sjunde dagen före tillställningen.

Ansökningsen skall innehålla uppgift om anordnaren, tiden och platsen för tillställningen, dennas art och huvudsakliga utformning samt de åtgärder rörande ordning och säkerhet vid tillställningen som anordnaren avser att vidtaga.

Om det behövs, får polismyndigheten förelägga anordnaren att inkomma med ytterligare uppgifter eller själv ombesörja utredning. För undersökning som kräver särskild fackkunskap får sakkunnig anlitas på anordnarens bekostnad.

Föreläggandet får inte avse skyldighet att tillhandahålla handling angående eller redogörelse för innehållet i dramatisk eller annan muntlig framställning som avses förekomma vid tillställningen. Detta gäller inte, om medgivande behövs enligt 21 § första stycket.

15 § Anmälan om offentlig tillställning skall göras skriftligen eller muntligen och om möjligt så tidigt att den är polismyndigheten tillhanda senast på femte dagen före tillställningen.

Anmälan skall innehålla uppgift om anordnaren, tiden och platsen för tillställningen, dennas art och huvudsakliga utformning samt de åtgärder rörande ordning och säkerhet vid tillställningen som anordnaren avser att vidtaga. Om det behövs, får polismyndigheten förelägga anordnaren att inkomma med närmare upplysningar i nämnda hänseenden.

³ Senaste lydelse 1973: 561.

⁴ Senaste lydelse 1972: 184. Ändringen innebär bl. a. att fjärde stycket upphävs.

16 § Anordnaren skall svara för att god ordning råder vid tillställningen. Vid en offentlig tillställning, som äger rum inomhus eller utomhus inom inhägnat område, får sprit, vin eller starköl inte drickas annat än i samband med tillåten servering av sådana drycker. Polismyndigheten får dock, om särskilda omständigheter föreligger, medge att så sker. Sprit, vin eller starköl som inte får drickas vid tillställningen får inte heller förvaras i lokalen eller på platsen.

Polismyndigheten får meddela de föreskrifter som behövs för att upprätthålla ordning och säkerhet vid tillställningen. Föreskrifterna får innefatta skyldighet för anordnaren att anlita förordnade ordningsvakter och annan personal. De får inte medföra att anordnaren belastas med onödiga kostnader eller att möjligheten att hålla tillställningen onödigtvis försvåras på annat sätt. Innan polismyndigheten meddelar föreskrifter om ordning och säkerhet, skall myndigheten samråda med anordnaren, om denne begär det och det inte är uppenbart obehövt.

Den som inte följer de föreskrifter som polismyndigheten har meddelat får avvisas från tillställningen.

17 §⁵ Den som anordnar en offentlig tillställning i vinningsssystem skall ersätta polisens kostnader för ordningshållning som föranleds av tillställningen. Detta gäller dock inte, om anordnaren är en sådan ideell förening som avses i 53 § 1 mom. första stycket e) kommunalskattelagen (1928: 370). Ersättningsskyldighet får nedsättas eller efterges, om särskilda skäl föreligger.

Polismyndigheten beslutar om ersättningsskyldighet. Därvid får det högsta belopp som kan ha bestämts enligt 17 a § inte överskridas.

Regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter om hur polisens kostnader för ordningshållning skall beräknas.

17 a § Beslut med anledning av ansökan enligt 14 § eller anmälan enligt 15 § skall meddelas skyndsamt. Beslutet skall innehålla de föreskrifter om ordning och säkerhet som polismyndigheten meddelar för tillställningen. Vidare skall beslutet innehålla uppgift om det högsta belopp som anordnaren kan komma att åläggas att betala i ersättning för polisens kostnader för ordningshållning.

17 b § Om anordnaren inte har gjort ansökan enligt 14 § eller anmälan enligt 15 § eller inte har fullgjort ansöknings- eller anmälningsskyldigheten inom tid som anges i dessa paragrafer och beslut enligt 17 a § på grund därav inte har kunnat meddelas före tillställningen, skall polismyndigheten ålägga honom att ersätta polisens kostnader för ordningshållning som har föranletts av tillställningen, i den mån kostnaderna beror på anordnarens försummelse. Detsamma gäller om anordnaren inte har följt de föreskrifter om ordning och säkerhet som har meddelats för tillställningen. Vad som sägs i denna paragraf gäller även i fråga om anordnare som inte är ersättningsskyldig enligt 17 §.

Om de kostnader som beror på anordnarens försummelse inte kan beräknas med tillräcklig säkerhet, skall polismyndigheten uppskatta dem till skäligt belopp.

⁵ Senaste lydelse 1964: 677.

Ersättningsskyldighet enligt första stycket får nedsättas eller efterges, om särskilda skäl föreligger.

SFS 1979: 970

27 §⁶ Beslut som en polismyndighet eller en kommunal myndighet har meddelat på grund av denna stadga eller lokal ordningsstadga överklagas hos länsstyrelsen genom besvär.

I fråga om klagan över en kommunal myndighets beslut i fall som avses i 2 och 23 §§ och över länsstyrelsens beslut med anledning av sådan klagan finns bestämmelser i kommunallagen (1977: 179).

Länsstyrelsens beslut om föreläggande av vite eller om ersättningsskyldighet enligt 17 eller 17 b § överklagas hos kammarrätten genom besvär.

Annat beslut av länsstyrelsen på grund av denna stadga eller lokal ordningsstadga överklagas hos regeringen genom besvär. Detsamma gäller socialstyrelsens beslut enligt 21 §.

Beslut som på grund av denna stadga eller lokal ordningsstadga meddelas av polismyndigheten, länsstyrelsen eller kammarrätten skall utan hinder av besvär lända till efterrättelse, om ej annorlunda förordnas. Detta gäller dock inte beslut om ersättningsskyldighet enligt 17 eller 17 b §.

28 §⁷ Den som bryter mot 2–6 §§ eller mot en bestämmelse i lokal ordningsstadga eller i reglemente eller taxa, som avses i 25 §, eller underlåter att följa en föreskrift eller ett förbud eller påbud som har meddelats med stöd av 2 eller 8 § döms till böter, högst femhundra kronor.

Om förseelsen har avsett en skyldighet av större vikt eller om avsevärd skada eller olägenhet har förorsakats genom förseelsen, döms till böter. Till böter döms också den som har framkallat fara för personskada genom att bryta mot 2 § eller föreskrift som har meddelats med stöd av 2 §.

Om ett barn, som inte har fyllt femton år, handlar i strid mot 6 § första eller andra stycket, skall den som har vårdnaden om barnet straffas enligt första eller andra stycket denna paragraf. Detta gäller inte, om vårdnadshavaren har gjort vad som ankommer på honom för att förhindra förseelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

På regeringens vägnar

KARL BOO

Erik Neergaard
(Kommundepartementet)

⁶ Senaste lydelse 1976: 1003.

⁷ Senaste lydelse 1971: 672.

